

31999R1599

L 189/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1999 7 22

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1599/1999

1999 m. liepos 12 d.

dėl importuojamos Indijos kilmės nerūdijančio plieno vielos, kurios skersmuo yra 1 mm arba didesnis, apmokestinimo galutiniu kompensaciniu muitu ir nustatyto laikinojo muto galutinio surinkimo bei tyrimo dėl Korėjos Respublikos kilmės nerūdijančios vielos, kurios skersmuo yra 1 mm arba didesnis, importo nutraukimo

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1997 m. spalio 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾, ypač į jo 14 ir 15 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, pateiktą po konsultacijų su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

(A) LAIKINOSIOS PRIEMONĖS

- (1) Komisija, vadovaudamasi Reglamentu (EB) Nr. 618/1999 ⁽²⁾ (toliau – laikinasis reglamentas), įvedė laikinuosius kompensacinius muitus importuojamai Indijos ir Korėjos Respublikos (toliau – Korėja) kilmės nerūdijančio plieno vielai, kurios skersmuo 1 mm arba didesnis (toliau – stora NPV arba svarstoma prekė), klasifikuojamai KN kodu ex 7223 00 19,

(B) TOLESNĖ PROCEDŪRA

- (2) Paskelbus esminius faktus ir aplinkybes, kurių pagrindu buvo nuspręsta įvesti laikinąsias priemones importuojamai Indijos ir Korėjos kilmės storai NPV (toliau – paskelbimas), keletas suinteresuotų asmenų pateikė pastabas raštu. Asmenims, pareikalavusiems juos išklaudyti, buvo suteikta galimybė savo nuomonę išsakyti žodžiu.
- (3) Komisija ir toliau ieškojo bei tikrino visą informaciją, kuri buvo būtina galutinėms išvadoms.
- (4) Visiems asmenims buvo pranešti esminiai faktai ir aplinkybės, kurių pagrindu buvo ketinama rekomenduoti:

- i) įvesti galutinius kompensacinius muitus importui iš Indijos ir galutinai surinkti sumas, užtikrintas laikinai-siais šio importo muitais, ir
- ii) nutraukti tyrimą dėl importo iš Korėjos, neįvedant priemonių.

Jiems taip pat buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jie po šio paskelbimo galėjo pateikti pareiškimus.

- (5) Buvo atsižvelgta į asmenų žodžiu ir raštu pateiktus argumentus ir, tam tikrais atvejais, buvo atitinkamai patikslintos laikinosios išvados.

(C) SVARSTOMA PREKĖ IR PANAŠIOS PREKĖS

- (6) Svarstoma prekė yra stora NPV, kurios sudėtyje esantis nikelis sudaro ne mažiau kaip 2,5 % masės, išskyrus tą, kurios sudėtyje esantis nikelis sudaro ne mažiau kaip 28 %, bet ne daugiau kaip 31 % masės, o chromas – ne mažiau kaip 20 %, bet ne daugiau kaip 22 % masės.
- (7) Laikinajame tyrimo etape buvo nustatyta skirtumų tarp šiame tyrime nagrinėjamos NPV, t. y. tarp 1 mm ir didesnio skersmens (stora viela), ir mažiau kaip 1 mm skersmens NPV (plona viela) fizinių savybių ir panaudojimo. Dėl šių priežasčių atrodė, kad nebuvo jokios arba tik labai ribota galimybė tarpusavy pakeisti storą ir ploną vielas. Tačiau Laikinajame reglamente taip pat buvo nurodyta, kad klausimas, ar tarp šių dviejų prekių galima nubrėžti aiškią skiriamąją liniją, bus toliau svarstomas iki pat galutinio etapo.
- (8) Remiantis informacija, vėliau surinkta iš suinteresuotų asmenų, daroma išvada, kad stora viela ir plona viela yra dvi skirtingos prekės, kadangi joms būdingos skirtingos fizinės savybės ir jų paskirtis yra skirtinga. Visų pirma, kalbant apie fizines savybes, skiriasi storos ir plonos NPV įtempimo laipsnis, grūdėtoji struktūra ir danga. Antra, kalbant apie įvairias šių dviejų prekių paskirtis, buvo

⁽¹⁾ OL L 288, 1997 10 21, p. 1.

⁽²⁾ OL L 79, 1999 3 24, p. 25.

nustatyta, kad stora viela naudojama didesnio atsparumo mechanikos gaminiais, pvz., sklendėms, sienų armatūros gaminiais, suvirinimo vielai ir t. t. Plona viela, priešingai, dažniausia naudojama tiksliosios paskirties gaminiais, pvz., ekranams ir filtrams (vielos audinio) su mažomis angomis, skirtiems ypač mažoms arba smulkioms dalelėms filtruoti (pavyzdžiui, dulkių filtrams ir cheminiams filtrams), taip pat medicinoje (chirurgijoje) ir pan.

- (9) Remiantis tuo, daroma išvada, kad plona ir stora viela yra dvi skirtingos prekės, turinčios skirtingas savybes ir paskirtį, ir kad NPV vartotojai jų negali pakeisti viena kita.
- (10) Kadangi nė viena iš suinteresuotų šalių daugiau pastabų dėl Komisijos laikinųjų išvadų dėl svarstomos prekės ir panašių prekių nepateikė, patvirtinami faktai ir išvados, nurodytos Laikinojo reglamento 7–12 konstatuojamosiose dalyse.

(D) SUBSIDIJOS

I. INDIJA

1. Leidimo-paso schema (LPS) ir maito tarifo sumažinimo leidimo schema (MTSLS)

- (11) Indijos Vyriausybė (IV) ir devyni eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad Komisija šias schemas, kurios yra apibūdintos Laikinojo reglamento 14–25 ir 26–35 konstatuojamosiose dalyse, neteisingai įvertino subsidijos dydžio ir kompensacinės nuolaidos dydžio prasme. Jie visų pirma teigė, kad Komisija klaidingai įvertino išmokas pagal šias schemas, kadangi, vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 2026/97 (toliau – Pagrindinis reglamentas) 2 straipsniu, tik perteklinis maitų drobekas gali būti laikomas subsidija.
- (12) Siekdama nustatyti, ar LPS ir MTSLS yra kompensuotinos subsidijos, ir, jei taip, nuolaidos dydžiui apskaičiuoti, Komisija taikė šį metodą. Vadovaudamasi 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčiu, Komisija padarė išvadą, kad į šias schemas įeina IV finansiniai įnašai, kadangi nėra surenkamos valstybės pajamos (t. y. importo maitai), kurios turėtų būti gaunamos. Gavėjas taip pat gauna nuolaidas, kadangi eksportuojantys gamintojai neturėjo mokėti įprastų importo maitų.
- (13) Tačiau 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje numatyta šios bendros taisyklės išimtis, taikoma, *inter alia*, drobeko ir pakaitinio drobeko schemoms, kurios atitinka griežtas taisykles, išdėstytas I priedo i punkte, II priede (drobeko apibrėžimas ir taisyklės) ir III priede (pakaitinio drobeko apibrėžimas ir taisyklės).
- (14) Komisijos analizė parodė, kad nei LPS, nei MTSLS nėra drobeko ar pakaitinio drobeko schemas. Šiose schemose nėra įpareigojimo importuoti tik tas prekes, kurios yra sunaudojamos eksportuojamų prekių gamybai (Pagrindinio reglamento II priedas). Be to, nėra jokios patikrinimo sistemos, kuri leistų patikrinti, ar importuotos prekės iš tikrųjų sunaudojamos gamybos procese. Tai nėra ir pakaitinio drobeko schema, kadangi importuotos prekės neprivalo būti tokių pačių kiekių ir savybių kaip ir vietoje įsigytos, kurios buvo panaudotos eksportuojamai produkcijai gaminti (Pagrindinio reglamento III priedas). Galiausiai, eksportuojantys gamintojai gali pasinaudoti LPS ir MTSLS nepriklausomai nuo to, ar jie iš viso importuoja kurias nors sąnaudas. Kad gautų išmoką, eksportuotojui pakanka tiesiog eksportuoti prekes neparodant, kad sąnaudos iš tiesų buvo importuotos. Todėl eksportuojantys gamintojai, kurie visas sąnaudas patiria vietoje ir neimportuoja jų, kurias galima panaudoti kaip sąnaudas, vis tiek turi teisę gauti nuolaidas pagal LPS ir MTSLS. Todėl LPS ir MTSLS neatitinka I–III priedų nuostatų. Kadangi ši 2 straipsnyje pateikta subsidijos apibrėžimo išimtis netaikoma, kompensacija yra atleidimas nuo visų importo maitų, kuriuos paprastai reikia mokėti už visas importuojamas prekes.
- (15) Remiantis išdėstyta, akivaizdu, kad šiuo atveju atleidimas nuo importo maitų yra pagrindas apskaičiuoti nuolaidos sumą tik bona fide drobeko ir pakaitinio drobeko schemų atveju. Kadangi nustatyta, kad LPS ir MTSLS nepriskirtinos nė vienai iš šių kategorijų, kompensacija yra absoliutus atleidimas nuo importo maitų, o ne tik atleidimas nuo maito mokesčio tariamo viršijimo.
- (16) IV ir devyni eksportuojantys gamintojai teigė, kad šių schemų traktavimas neatitinka laikinųjų išvadų, padarytų lygiagrečiai atliekant antidempingo tyrimą, kadangi antidempingo tyrime Komisija darė nuolaidų dėl importo maitų, nesumokėtų pagal LPS ir MTSLS schemas už importuotą sąnaudas, kurios buvo faktiškai sunaudotos eksportuotų prekių gamybai.

- (17) Tačiau vadovaujantis Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktu, Reglamentu (EB) Nr. 384/96 ⁽¹⁾, leidžiama daryti nuolaidas tik tada, kai įrodoma, kad medžiagos, už kurias buvo sumokėti importo muitai, buvo fiziškai įtrauktos į svarstomą prekę, parduotą vietinėje rinkoje, ir kad importo muitai nebuvo renkami arba gražinami už į Bendriją eksportuotą prekę. Nors tokia nuolaida sumažins dumpingo skirtumą, tai nėra svarbu atliekant subsidijavimo tyrimą, kadangi remiantis Pagrindinio reglamento nuostatomis jau buvo nustatyta, kad nuolaidos pagal LPS ir MTSLs yra kompensuotinos dėl pirmiau nurodytų priežasčių. Kaip jau buvo paaiškinta, kai nustatoma, kad yra kompensuotina subsidija, gavėjo nuolaida yra visa eksportuojančio gamintojo už visus importo sandorius nesumokėtų importo muitų suma. Šiuo atveju Komisija neprivalo atkurti LPS ir MTSLs tam, kad galėtų nustatyti, kurios prekės yra fiziškai įtrauktos, o kurios ne. Be to, reikėtų pastebėti, kad schemos kompensuotinumą analizė ir atsižvelgimas į fiziškai įtrauktas sąnaudas yra visiškai skirtingi dalykai pagal jų tikslą, apskaičiavimo metodiką ir juridinį pagrindą. Antidempingo tyrimuose nuolaida yra tirama tam, kad būtų galima patikslinti normaliąją vertę. Antisubsidijavimo tyrime subsidijos kompensuotinumą tyrimu siekiama nustatyti, kokią nuolaidą pagal ją gavo eksportuotojas. Be to, antidempingo ir subsidijavimo tyrimuose taikomos skirtingos skaičiavimo metodikos. Antidempingo bylose nuolaida taikoma tik svarstomų prekių eksportui į Bendriją, o subsidijavimo tyrime nuolaida tirama visų prekių bendram eksportui į visas paskirties vietas, kaip numatyta Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalyje ir „Gairėse dėl subsidijos sumos apskaičiavimo atliekant kompensacinių muitų tyrimus“ (toliau – „apskaičiavimo gairės“) ⁽²⁾.
- (18) IV ir devyni eksportuojantys gamintojai toliau teigė, kad Komisija turėjo išnagrinėti, ar iš tikrųjų būta perteklinio importo mokesčių už gamybos procese patirtas sąnaudas gražinimo.
- (19) Kaip jau buvo paaiškinta 12–15 konstatuojamosiose dalyse, II ir III prieduose pateiktos taisyklės, kaip nustatyti, ar schema laikytina muitų drobeko arba pakaitinio drobeko schema. Perteklinis importo muitų gražinimas yra pagrindas apskaičiuoti nuolaidos sumą tik drobeko ir pakaitinio drobeko schemų atvejais. Šis argumentas nepriimtinas, kadangi perteklinio neapmuitinimo klausimas iškyla tik vertinant tinkamai sudarytas drobeko arba pakaitinio drobeko schemas, ir buvo nustatyta, kad LPS ir MTSLs nėra nei drobeko, nei pakaitinio drobeko schemas, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento I priedo I punkte bei II ir III prieduose.
- (20) IV ir devyni eksportuojantys gamintojai teigia, kad Komisija neišnagrinėjo, ar IV taiko sistemą arba tvarką, leidžiančią patvirtinti, kurios sąnaudos patiriamos eksportuojamų prekių gamybos procese ir kokiais kiekiais. IV teigia, kad standartinės sąnaudų ir produkcijos normos sudaro tinkamą patikrinimo sistemą.
- (21) Šis argumentas susijęs su klausimu, ar LPS ir MTSLs galima laikyti drobeko arba pakaitinio drobeko schemomis. Kadangi buvo nustatyta, kad LPS ir MTSLs nėra drobeko arba pakaitinio drobeko schemas, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento II ir III prieduose, nebūtina atlikti jokio papildomo tyrimo. Net jeigu LPS ir MTSLs atitiktų II ir III priedų kriterijus, turėtų būti daroma išvada, kad nėra pagrįstos patikrinimo sistemos. Sąnaudų ir produkcijos normos – tai sąrašas galimų prekių, kurias galima sunaudoti gamybos procese, nurodant galimus kiekius. Tačiau sąnaudų ir produkcijos normos nėra patikrinimo sistema, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento II priedo 5 pastraipėje. Šios normos neleidžia patikrinti sąnaudų, kurios faktiškai patiriamos gamybos procese, ir neužtikrina patikrinimo sistema nustatyti, ar šios sąnaudos iš tikrųjų buvo importuotos.
- (22) IV ir devyni eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija vietoj grynosios vertės parduodant licenciją klaidingai kompensavo kredito sumos vertę MTSLs licencijoje. Viena įmonė pareiškė, kad pardavimo mokestis, kuris buvo sumokėtas pardavus licenciją, turėtų būti išskaičiuotas iš bendros subsidijos sumos.
- (23) Pagal dabartines MTSLs nuostatas, licencijas gavusi įmonė gali rinktis vieną iš dviejų galimybių: importuoti bet kurią prekę (išskyrus į neigiamąjį sąrašą įtrauktas prekes) naudodant kreditus taikomiems importo muitams padengti arba licenciją perleisti trečiajam asmeniui. Kaip numatyta Laikinojo reglamento 34 konstatuojamojoje dalyje, Komisija mano, kad „licencijos pardavimas už kainą, kuri yra mažesnė už nominalią vertę, yra tik komercinis sprendimas, kuris nepakeičia pagal schemą gaunamos nuolaidos“.

⁽¹⁾ OL L 56, 1996 3 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 905/98 (OL L 128, 1998 4 30, p. 18).

⁽²⁾ OL C 394, 1998 12 17, p. 6.

Be to, Pagrindinio reglamento 7 straipsnyje išvardyti elementai, kuriuos galima išskaičiuoti iš subsidijos sumos. Iš subsidijos sumos galima išskaičiuoti paraiškos mokesčius ir kitas būtinas išlaidas, patirtas stengiantis patenkinti subsidijos suteikimo sąlygas arba gauti subsidiją. Mažesnės sumos už faktiškai suteiktą išmokos sumą perleidimas ir pardavimo mokestis negali būti laikomi pagrįstais atskaitymais, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento 7 straipsnyje, kadangi šie elementai nėra būtinos išlaidos, patirtos stengiantis patenkinti subsidijos suteikimo sąlygas arba gauti subsidiją.

(24) IV ir devyni eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija du kartus kompensavo dalį išmokų pagal šias schemas dėl to, kad šis nagrinėjimas sutapo su tyrimu dėl poliruotų nerūdijančio plieno strypų.

(25) Komisija taikė tą pačią metodiką, kurią naudojo antibiotikų⁽¹⁾ ir nerūdijančio plieno strypų⁽²⁾ byloje. Vadovaujantis Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalimi, kompensuotinos subsidijos suma buvo nustatyta visos subsidijos vertę paskirstant viso eksporto lygiui. Kadangi eksporto subsidijos buvo susietos ne su svarstomos prekės eksportu, o su visu įmonių bendru eksportu, Komisija nusprendė, kad tinkama taikyti šią metodiką. Taikant šią metodiką nebuvo dvigubo nuolaidų, kurios jau buvo kompensuojamos atlikus nerūdijančio plieno strypų tyrimą, skaičiavimo, kadangi subsidijos buvo paskirstytos visam eksportui.

(26) Viena įmonė, Raajratna Metal Industries Ltd, ginčija Komisijos metodiką, taikytą apskaičiuoti nuolaidą pagal LPS ir MTSLS. Ji teigia, kad reikėtų atsižvelgti tik į kreditus, gautus už svarstomą prekę tyrimo laikotarpiu. Įmonė teigia, kad, siekiant apskaičiuoti nuolaidą, ši suma turėtų būti paskirstyta atitinkamai svarstomos prekės apyvartai.

(27) Komisija mano, kad, jei ji sutiktų su šiuo argumentu, tuomet ji turėtų taikyti išlyginamąsias priemones potencialioms, o ne faktinėms nuolaidoms, susikaupusioms tyrimo

laikotarpiu. Kadangi negalima teigti, kad įmonė gavo subsidiją, kol ji nepasinaudojo kreditu, Komisija nusprendė, kad geriausiai tikrąją nuolaidą įmonei atspindi visas panaudotas debetas. Todėl šis argumentas atmetamas.

2. Pagrindinių priemonių eksporto skatinimo schema (PPESS)

(28) Trys įmonės pateikė argumentą dėl Pagrindinių priemonių eksporto skatinimo schemos (PPESS), kuri apibūdinta Laikinojo reglamento 36–39 konstatuojamosiose dalyse. Tai susiję su nuolaidos paskirstymu įprastam ilgalaikio turto nusidėvėjimo laikotarpiui.

(29) Buvo teigiama, kad neatitiko paskelbimo rašte ir Laikiniame reglamente nurodytas nusidėvėjimo laikotarpis. Komisija nustatė visų svarstomą prekę eksportuojančių gamintojų taikomų nusidėvėjimo laikotarpių vidurkį ir apskaičiavo, kad vidutinis nusidėvėjimo laikotarpis buvo 12 metų. Šis laikotarpis buvo naudojamas laikinojoje išva-doje ir bus patvirtintas galutiniame etape. Vadovaujantis Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalimi, subsidijos suma pagal PPESS buvo paskirstyta 12 metų laikotarpiui.

(30) Viena įmonė teigė, kad jos pagrindinės priemonės nuvertėdavo per 21 metų laikotarpį ir kad vietoj 12 metų vidurkio turėjo būti taikomas šis nusidėvėjimo laikotarpis.

(31) Kaip jau buvo paaiškinta pirmiau, Komisijos tarnybos, rengdamos laikinąsias išvadas, nustatė įprastą pagrindinių prekių nusidėvėjimo laikotarpį, t. y. 12 metų, nerūdijančio plieno vielos pramonėje pagal vidutinį laikotarpį, taikomą bendradarbiaujančių Indijos eksportuojančių gamintojų. Tai atitinka Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalies reikalavimus, kur nurodyta, kad, jei subsidiją galima susieti su ilgalaikio turto įsigijimu, kompensuotinos subsidijos suma apskaičiuojama paskirstant subsidiją per laikotarpį, kuris atspindi įprastą tokio turto nusidėvėjimą nagrinėjamoje pramonėje, reikalavimus. Atsižvelgiant į šią nuostatą, netikslinga naudoti konkrečios įmonės taikomą nusidėvėjimo laikotarpį. Todėl šis reikalavimas atmetamas.

⁽¹⁾ OL L 273, 1998 10 9, p. 4.

⁽²⁾ OL L 202, 1998 7 18, p. 44.

3. Atleidimo nuo pajamų mokesčio schema

- (32) Viena įmonė, Bhansali Ferromet Ltd, iki Komisijos nustatyto galutinio termino nepateikė savo pajamų mokesčio deklaracijos kopijos, todėl ji buvo laikoma nebendradarbiaujančia nagrinėjant atleidimą nuo pajamų mokesčio. Po paskelbimo ši įmonė pateikė savo pajamų mokesčio deklaracijos kopiją, kuri parodė, kad pagal šią schemą ji negavo nuolaidos. Todėl įmonės Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd subsidijos skirtumas patikslinamas iki 18,5 %.

4. Susijusios įmonės

- (33) Isibars Ltd ir Isinox Ltd teigė, kad Komisija neturėjo jų laikyti susijusiomis įmonėmis, nes tai yra atskiri juridiniai asmenys. Jeigu Komisija jas būtų traktavusi kaip susijusias įmones, ji būtų turėjusi taikyti kitokią metodiką bendram subsidijos skirtumui apskaičiuoti.

- (34) Atliekant patikrinimą buvo nustatyta, kad Isibars ir Isinox yra susijusios įmonės, kadangi jos turi bendrus akcininkus ir bendrą vadovybę. Antidempingo ir antisubsidijavimo tyrimuose Komisija visuomet rėmėsi tuo, kad dvi susijusios įmonės yra vienas ekonominis vienetas, kad tai padėtų išvengti priemonių apėjimo. Todėl šis reikalavimas negali būti patenkintas. Kalbant apie subsidijos skirtumo apskaičiavimą, Komisija taikė svertinio vidurkio metodiką kaip labiausiai pagrįstą principą subsidijos skirtumui nustatyti.

5. Kompensuotinių subsidijų suma

- (35) Atsižvelgiant į galutines išvadas, susijusias su įvairiomis pirmiau paaiškintomis schemomis, kompensuotinių subsidijų suma kiekvienam iš tirtų eksportuojančių gamintojų yra tokia:

	LPS	MTSLS	PPESS	Pajamų mokestis	Viso
Bhansali Bright Bars	4,1 %	14,4 %	0,0 %	0,0 %	18,5 %
Devidayal	0,0 %	18,4 %	0,0 %	0,0 %	18,4 %
Indore Wire	7,7 %	10,7 %	0,9 %	0,0 %	19,3 %
Isibars/Isinox	4,2 %	7,8 %	1,2 %	0,0 %	13,2 %
Kei Industries	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Macro Bars	9,6 %	12,6 %	0,0 %	3,2 %	25,4 %
Mukand Ltd	7,5 %	5,7 %	0,0 %	0,0 %	13,2 %
Raajratna	23,3 %	13,7 %	0,0 %	5,9 %	42,9 %
Triveni Shinton	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Venus Wire	19,8 %	14,3 %	0,0 %	1,3 %	35,4 %

- (36) Subsidijų suma, galutinai nustatyta visoms Indijos įmonėms, išskyrus bendradarbiaujančias šiame tyrime, išreikšta kaip grynos, laisvos Bendrijos muitų teritorijoje kainos dalis procentais, yra 48,8 %, t. y. pagal kiekvieną schemą didžiausio bet kuriam bendradarbiaujančiam eksportuotojui suteikto dydžio suma.

II. KORĖJA

1. Paskolų programos

a) Etaloninės palūkanų normos apskaičiavimas

- (37) Korėjos Vyriausybė (KV) pareiškė, kad, apskaičiuojant subsidijų sumą paskolų atveju, vietoj nuolaidų gavėjui metodo turėjo būti taikomas Vyriausybės išlaidų metodas ir citavo Susitarimo dėl subsidijų ir išlyginamųjų priemonių (SSIP) 19 straipsnio 4 dalį, 6 straipsnio 1 dalies a punktą ir priedo k bei l punktus.

- (38) Nustatyta, kad KV cituojamos nuostatos netaikytinos tiriama paskolų programoms. SSIP 19 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad kompensacinis muitas taikomas tik neviršijant nustatytos subsidijų sumos, apskaičiuotos remiantis suteikta nuolaida. Šios nuostatos buvo laikomasi, vadovaujantis aiškiais taisyklėmis dėl subsidijų paskolų atveju apskaičiavimo, t. y. Pagrindinio reglamento 5 straipsniu ir 6 straipsnio b punktu, į kurį įtrauktas SSIP 14 straipsnio b punktas. Šiose taisyklėse aiškiai nustatyta, kad subsidija turėtų būti apskaičiuojama kaip nuolaida, kuri yra paskolą gaunančios įmonės mokamos sumos ir sumos, kurią įmonė būtų sumokėjusi už palyginamą komercinę paskolą, skirtumas. SSIP 19 straipsnio 4 dalyje nenumatyta reikalavimas subsidiją apskaičiuoti pagal Vyriausybės išlaidas. 6 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta prielaida dėl didelės žalos atsiradimo tam tikromis aplinkybėmis, tačiau tai netaikytina kompensacinių muitų tyrimams. SSIP I priedo k punkte, kuris įtrauktas į Pagrindinio reglamento I priedą, numatytos specialios taisyklės eksporto kreditams, kurios yra bendrųjų taisyklių apskaičiuojant subsidijas paskolų atveju išimtis. Pačiame I punkte nėra nustatyta, kad Vyriausybės išlaidų metodas turėtų būti taikomas vietoj Pagrindinio reglamento 5 straipsnyje ir 6 straipsnio b punkte išdėstytų aiškių taisyklių, ypač kadangi šis punktas jau buvo nurodytas eksporto subsidijų pavyzdiniame sąrašė, patvirtintame Tokijo raunde derybose dėl Bendrojo susitarimo „Dėl muitų tarifų ir prekybos“ (GATT), kai nuolaidos gavėjui metodas dar nebuvo įtrauktas į PPO taisykles.
- (39) Be to, KV teigė, kad, lyginant palūkanas, mokamas pagal Vyriausybės paskolų programą, su palūkanomis už komercinę paskolą, būtų daroma klaidinga prielaida, kad visų ūkio paskolų palūkanos būtų vienodos.
- (40) Komisija nedaro prielaidos, kad visos paskolos yra lygios. Ji jas naudojo kaip etalonines paskolas, kurios buvo laikomos palyginamomis pagal paskolos grąžinimo laikotarpį, pagrindinę sumą ir paskirtį, kaip reikalaujama pagal Pagrindinio reglamento 6 straipsnio b punktą.
- (41) Galiausiai KV pareiškė, kad tinkama etalonine palūkanų norma turėtų būti laikoma palyginamos paskolos, suteiktos tuo pat metu kaip ir nagrinėjamoji paskola, norma, o ne tyrimo laikotarpiu vyraujančios palūkanų normos, kadangi dėl finansinės krizės tyrimo laikotarpiu palūkanų norma buvo neįprastai didelė.
- (42) Atliekant tyrimą buvo nustatyta, kad komerciniu principu suteiktų paskolų palūkanų normos, kurios laikui bėgant keičiasi, atspindi rinkos sąlygas. Šioms paskoloms tyrimo laikotarpiu būtų taikomos tokios pat palūkanų normos nepriklausomai nuo to, ar paskolos buvo suteiktos tuo pat metu kaip ir Vyriausybės paskola. Taigi, Komisija nenukryptų nuo savo įprastos praktikos, kuri įtvirtinta Pagrindiniame reglamente ir apskaičiavimo gairėse. Todėl šis reikalavimas atmetamas.
- (43) Du Korėjos eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad Komisijos taikytas paskolų suskirstymas į penkias kategorijas pagal jų pagrindinę sumą yra pasirenkamas ir neatitinka įprastos Korėjos bankų praktikos, todėl palūkanų normos nustatymas pagal paskolos sumą nėra tinkama metodika etaloninei palūkanų normai nustatyti. Vienas Korėjos eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad Komisija turėtų taikyti gamintojo faktinę vidutinę palūkanų už komercinės paskolas normą, kadangi Korėjos bankai paskolos sumos nelaiko veiksmiu, nulemiančiu palūkanų normą. Du Korėjos eksportuojantys gamintojai taip pat pareiškė, kad Komisija turėtų taikyti prekybos paskolų palūkanų normas kaip etaloninę EXIM-SM paskolų palūkanų normą.
- (44) Atsakant į šiuos argumentus nustatyta, kad Pagrindinio reglamento 6 straipsnio b punkte aiškiai nurodyta, kad subsidijos apskaičiavimo etalonas yra palyginama komercinė paskola, kurią įmonė galėtų faktiškai gauti rinkoje. Todėl Bendrijos praktika šioje srityje, kaip nurodyta apskaičiavimo gairėse, yra palyginti panašios sumos, paskirties ir panašaus grąžinimo laikotarpio paskolas. Korėjos eksportuojančių gamintojų gautos prekybos paskolos (t. y. trumpalaikės veiklos paskolos) nuo nagrinėjamų EXIM-SM paskolų skiriasi savo paskirtimi (žr. Laikinojo reglamento 126 konstatuojamąją dalį) ir paskolos laikotarpiu, todėl jos nėra palyginamosios paskolos. Todėl šie reikalavimai atmetami.
- (45) Du Korėjos eksportuojantys gamintojai toliau teigė, kad Komisija taikė neįprastai dideles palūkanų normas, kurios atsirado dėl finansinės krizės Korėjoje, kaip etaloną paskolų, kurios baigėsi iki krizės, subsidijai apskaičiuoti.
- (46) Pagrindinio reglamento 6 straipsnio b punkte nurodyta, kad nuolaida apskaičiuojama lyginant Vyriausybės paskolų palūkanų normas ir palyginamų komercinių paskolų palūkanų normas. Šiuo tikslu vidutinės Vyriausybės paskolų palūkanų normos buvo palygintos su palyginamų komercinių paskolų vidutinėmis palūkanų normomis tyrimo laikotarpiu. Todėl šis reikalavimas atmetamas.

b) *Žvejybos tinklų gamybos paskola (ŽTGP)*

(47) KV teigė, kad ši paskola, kuri buvo konkrečiai skirta žvejybos tinklų pramonei, nesuteikė nuolaidos nerūdijančio plieno vielos eksportuotojui ir ji nebuvo individualiai skirta nerūdijančio plieno pramonei. Be to, tiek žvejybos tinklus, tiek ir nerūdijančio plieno vielą gaminanti įmonė finansų išteklių ir jų apskaitą tvarkytų atskirai.

(48) Atliekant tyrimą buvo nustatyta, kad nerūdijančio plieno vielos eksportuotojai gavo tokią paskolą, kuri yra kompensuotina, kadangi, kaip pripažino KV, ji yra konkrečiai skirta žvejybos tinklų pramonei. Manoma, kad visiškai nesvarbu, ar nagrinėjama schema nėra konkrečiai skirta svarstomą prekę gaminančiai pramonei, jeigu pati programa yra individuali, o jos nuolaidą galima susieti su svarstomos prekės gamyba. Pastaroji nuostata taikytina šiuo atveju, kadangi subsidijuota paskola sumažino bendras gamintojo finansavimo išlaidas, dėl ko svarstoma prekė irgi gavo nuolaidą. Nebuvo pateikta įrodymų, kad atitinkami eksportuojantys gamintojai finansinius išteklius valdė taip, kad bendrų įmonės finansinių išlaidų nepaveiktų paskolos suteikimas. Todėl šis argumentas atmetamas.

c) *MVĮ kūrimo ir skatinimo fondo paskolos (MVĮ-KSFP)*

(49) KV teigė, kad C tipo paskolos, suteiktos pagal Pusano didmiesčio paramos fondo steigimo ir veiklos įstatus, nepriklausė nuo eksporto veiklos, kadangi aštuoni pagrindiniai ir dvylika papildomų šios paskolos reikalavimų atitikimo kriterijų yra objektyvūs ir neutralūs. Vienintelis su eksportu susijęs elementas yra tai, kad MVĮ, kurių pardavimai eksportui sudaro daugiau kaip 20 % visos apyvartos, yra skiriamas papildomas dėmesys. Šia schema siekiama eksporto dalį naudoti kaip netiesioginį technologijų plėtotės veiklos rodiklį, o ne ja skatinti eksportą.

(50) Nustatyta, kad schema priklauso nuo eksporto veiklos ir todėl yra individuali, net jeigu sąlyga, susijusi su eksporto veikla, yra vienintelė tarp keleto kriterijų. Tai yra aiškiai nustatyta Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte, kuriame teigiama, kad individualiomis subsidijomis laikomos subsidijos, kurių suteikimo vienintelė sąlyga (arba viena iš sąlygų), nustatyta įstatymu ar taikoma faktiškai, yra eksporto veiklos lygis. Kadangi vienas iš elementų, į kurį turi atsižvelgti suteikiančioji institucija, yra minimalios eksporto dalies visoje apyvartoje užtikrinimas, šis priklausimo nuo eksporto veiklos reikalavimas yra patenkiamas, kadangi įmonės negalėjo gauti nuolaidų, kol jos

neviršijo tam tikro pardavimų eksportui lygio. Todėl KV argumentas atmetamas.

d) *Technologijų plėtotės verslo paskola (TPVP) ir Mokslo ir technologijų skatinimo fondas (MTSF)*

(51) KV pareiškė, kad pagal šias programas teikiama parama mokslo tyrimų veiklai, kaip numatyta SSIP 8 straipsnio 2 dalies a punkte, ir todėl prieš jas negalima imtis priemonių ir jų kompensuoti. Be to, technologijų plėtotė bei mokslo ir technologijų skatinimas yra objektyvūs ir neutralūs kriterijai, kaip apibrėžta SSIP 2 straipsnio 1 dalies b punkte, o programomis dažniausia gali naudotis visos pramonės įmonės, kurios investuoja į technologijų plėtotės projektus, todėl šios programos nėra individualios. KV toliau pareiškė, kad MTSF veiklos atveju Mokslo ir technologijų ministerija taiko skaidrius ir objektyvius kriterijus bei neturi veiksmų laisvės nustatyti, kuriems projektams skiriama pirmenybė, ir kad Komisija nepateikė jokių įrodymų savo išvadai, kad buvo naudojamosi tokia veiksmų laisve, pagrįsti.

(52) Argumentas dėl to, kad abiejų programų atžvilgiu negalima imtis veiksmų, atmetamas dėl tų pačių priežasčių, kurios išvardytos konstatuojamosiose dalyse 75–77 toliau. Nebuvo pateikta įrodymų, kurie leistų suabejoti laikinąją išvadą, kad TPVP buvo individualiai skirta tam tikroms pramonės įmonėms, investuojančioms į tam tikrus projektus, kaip nustatyta Prekybos ir pramonės ministerijos. Taip pat kalbant apie MTSF, nebuvo pateikta informacijos apie kriterijus, kuriuos taikė Prekybos ir pramonės ministerija. Atliekant tyrimą buvo patvirtinta, kad Mokslo ir technologijų ministerija iš tiesų kartais priimdavo spindimus dėl prioritetinių projektų. Laikoma, kad šių įrodymų pakanka nustatyti, kad MTSF yra de facto individuali, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies c punkte. Todėl argumentas, kad schemos nėra individualios, atmetamas.

e) *Eksporto finansavimo paskolos*

(53) Vienas Korėjos eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad Komisija neatsižvelgė į tam tikrą patvirtintą informaciją ir padarė klaidą skaičiavimuose nustatydamas EXIM-SM paskolų nuolaidas.

(54) Laikoma, kad šis argumentas yra pagrįstas. Buvo atitinkamai patikslinta subsidijos suma atitinkamai įmonei.

- (55) KV pareiškė, kad, kadangi EXIM-EB (iki išsiuntimo), EXIM-SM ir EXIM-FIC paskolos buvo suteiktos už palūkanas, kurios buvo didesnės už EXIM paprastai mokamas palūkanas už lėšas, EXIM-EB, EXIM-SM ir EXIM-FIC paskolos nėra kompensuotinos. Be to, SSIP 3 straipsnio 1 dalies a punkto 5 išnašoje nurodyta, kad I priede minimos priemonės, kurios netaikytinos eksporto subsidijomis, neturėtų būti draudžiamos pagal šią arba bet kurią kitą SSIP nuostatą.
- (56) Nustatyta, kad šie argumentai gali būti taikomi tik „eksporto kreditui“, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento I priedo k punkte. Kaip jau buvo paaiškinta Laikinojo reglamento 129–130 konstatuojamosiose dalyse, EXIM-EB (iki išsiuntimo), EXIM-SM ir EXIM-FIC paskolos nėra laikomos „eksporto kreditu“ ir joms netaikytinas Pagrindinio reglamento I priedo k punktas. Todėl šie argumentai atmetami.
- (57) KV teigė, kad EXIM-FIC nepriklauso nei nuo eksporto veiklos, nei nuo vietinių prekių naudojimo vietoj importuotųjų, kaip apibrėžta SSIP 3 straipsnio 1 dalyje. KV taip pat pareiškia, kad EXIM-FIC nėra individuali, kadangi ja gali pasinaudoti pačios įvairiausios pramonės įmonės ir kadangi užsienio investicijų kriterijus yra objektyvus ir neutralus, kaip apibrėžta SSIP 2 straipsnio 1 dalies b punkte.
- (58) Atsakydama į šiuos argumentus, Komisija padarė išvadą, kad EXIM-FIC paskolomis gali pasinaudoti tik tos įmonės, kurios investuoja užsienyje, ir todėl jos yra individualios, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punkte, kadangi jos nėra pagrįstos neutraliais kriterijais, kaip toliau paaiškinta 80–84 konstatuojamosiose dalyse. Buvo laikoma, kad EXIM-FIC nepriklauso nei nuo eksporto veiklos, nei nuo vietinių prekių naudojimo vietoj importuotųjų, kaip apibrėžta SSIP 3 straipsnio 1 dalyje.
- 2. Nustatytos sumos grąžinamųjų išmokų sistema**
- (59) KV teigė, kad ši schema yra drobeko sistema, kaip apibrėžta SSIP I priedo i punkte bei II ir III prieduose, ir toliau teigė, kad importo mokesčių grąžinimas neviršija muitų, kuriais apmuitinamos importuojamos sąnaudos, sunaudojamos eksportuojamos prekės gamyboje, atsižvelgiant į atliekas.
- (60) Atsakant į šiuos argumentus konstatuojama, kad, nesant įpareigojimo importuoti sąnaudas eksportuojamos prekės gamybai, nustatytos sumos grąžinamųjų išmokų schema nėra nei muitų drobeko schema, nei pakaitinio drobeko schema, kaip apibrėžta SSIP I priedo i punkte bei II ir III prieduose. Iš tiesų Korėjos nustatytos sumos grąžinamųjų išmokų sistema atitinka bendrąją subsidijos apibrėžimą pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnį, į kurį įtrauktas SSIP 1 straipsnis. Tai yra subsidija, kadangi KV teikia finansinę paramą dotacijų pavidalu pagal eksportuojamųjų prekių FOB vertę ir gavėjas dėl to gauna tiesioginę nuolaidą. Tai subsidija, teisiškai priklausanti nuo eksporto veiklos, ir todėl, vadovaujantis Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punktu, ji laikoma individualia. Taigi neiškyla perteklinio importo muitų grąžinimo klausimas, minimas Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje, kadangi, vadovaujantis Pagrindinio reglamento I–III priedais, jis taikytinas tik drobeko ir pakaitinio drobeko schemų atveju. Todėl šie argumentai atmetami.
- (61) KV pareiškė, kad, vadovaujantis SSIP II priedo II dalies 2 pastraipa, nesant sistemos arba tvarkos, leidžiančios nustatyti, ar buvo perteklinis mokėjimas, ir jeigu tiriančiosios institucijos laiko tai būtina, tolesnis tyrimas atliekamas vadovaujantis II priedo II dalies 1 pastraipa. KV teigė, kad, Komisijai neištyrus, ar buvo perteklinis importo mokesčių už eksportuojamos prekės gamybai sunaudotas sąnaudas grąžinimas, nėra pagrindo daryti išvadą, kad Korėjos nustatytos sumos grąžinamųjų išmokų sistema yra individuali subsidija, kaip nustatyta Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte.
- (62) Laikoma, kad šis argumentas nepriimtinas, kadangi SSIP II priedo II dalies 2 pastraipa susijusi su muitų drobeko schema, tačiau nagrinėjama programa, kaip jau buvo paaiškinta, nėra tokia schema. Tačiau bet kuriuo atveju, net jeigu ji ir būtų muitų drobeko schema, Pagrindinio reglamento II priedo II dalies 5 pastraipoje ir III priedo II dalies 3 pastraipoje numatyta, kad tokį tyrimą faktinių sandorių pagrindu turi atlikti eksportuojančios šalies Vyriausybė. KV tokio tyrimo neatliko. Todėl Komisija neištyrė, ar iš tiesų būtų perteklinio importo mokesčių už eksportuojamos prekės gamyboje patirtų sąnaudų grąžinimą.
- (63) Vienas Korėjos eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad Komisijos argumentas dėl sistemos arba tvarkos, leidžiančios patvirtinti, kurios sąnaudos sunaudojamos eksportuojamai prekei gaminti ir kokiais kiekiais, nebuvimo yra nepagrįstas, kadangi muitų grąžinamoji išmoka suteikiama tik už sąnaudas, faktiškai sunaudotas eksportuotųjų prekių gamybai ir tik už faktiškai sumokėtą importo muitą.

- (64) Atsakant į šiuos argumentus konstatuojama, kad pagal nustatytos sumos grąžinamųjų išmokų sistemą gaunamų dotacijų suma neskaičiuojama pagal gamybos procese faktiškai patirtas sąnaudas arba faktiškai sumokėtą importo muitą, o skaičiuojamos kaip vienkartinė išmoka pagal bendrą importą. Todėl šie argumentai atmetami.
- (65) Vienas Korėjos eksportuojantis gamintojas toliau aiškino, kad jis negavo jokios nuolaidos pagal šią sistemą, ir teigė, kad jis sumokėjo importo muitą už žaliavas, patirtas svarstomos prekės gamyboje, eksportavo svarstomą prekę, o grąžinto muto suma yra mažesnė už sumą, kurią jis būtų gavęs, jeigu būti naudojama individuali sistema. KV toliau teigė, kad Korėjos eksportuojantis gamintojas, kuris naudoja nustatytos sumos muitų drobeko sistema, Komisijai pateikė įrodymų, kad jam grąžinti importo mokesčiai yra daug mažesni už mokesčius, kuriais tyrimo laikotarpiu buvo apmuitintos eksportuotos prekės gamybai sunaudotos importuotos žaliavos.
- (66) Atsakant į šiuos argumentus konstatuojama, kad dėl pirmiau paaiškintų priežasčių mokėjimai pagal nustatytos sumos grąžinamųjų išmokų sistemą yra dotacijos, kurios yra pagrįstos eksporto veikla ir todėl yra individualios bei kompensuotos vadovaujantis Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punktu. Be to, visiškai nesvarbu, ar teisėtos muitų drobeko sistemos taikymas būtų naudingesnis eksportuojančiam gamintojui, kadangi jis pasirinko išmokas gauti pagal schemą, kuri yra kompensuota subsidija. Todėl šie argumentai atmetami.
- 25 straipsnis (Mokesčių kreditas investicijoms į produktyvumo didinimo įrangą),
- 27 straipsnis (Laikinių investicijų mokesčių kreditas).
- (68) KV pareiškė, kad šie straipsniai nėra individualūs, kaip apibrėžta SSIP 2 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, ir todėl nėra kompensuoti (šios SSIP pastraipos yra pateiktos Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose), kadangi jų nuostatos praktiškai taikomos itin įvairioms pramonės šakoms ir įmonėms. KV ypač akcentavo tai, kad „gamybos pramonės“ sąvoka yra labai plačiai apibrėžta ir praktiškai į ją įtraukta dešimtys tūkstančių įmonių pogrupių.
- (69) Pagrindinis individualumo principas yra tai, kad subsidijai, kuri iškreipia išteklių paskirstymą ūkyje teikiant pirmenybę tam tikroms įmonėms kitų įmonių atžvilgiu, turėtų būti taikomos išlyginamosios priemonės, jeigu ji daro žalą. Jeigu ūkyje galimybės gauti subsidijų yra ribojamos taikant ne neutralius kriterijus, tokiu būdu atsiranda išteklių paskirstymo iškreipimas. Šiuo principu pagrįstos SSIP 2 straipsnio 1 dalies a punkto ir Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatos, kuriose numatyta, kad subsidija yra individuali, jeigu suteikiančioji institucija arba teisės aktai, kuriais vadovaudamasi veikia suteikiančioji institucija, aiškiai riboja tam tikrų įmonių galimybes gauti subsidiją. Šiuo atveju, nors sąvoka „gamybos pramonė“ yra labai plačiai apibrėžta, pirmiau minėtųjų AMMKI straipsnių nuostatos skirtos dar labiau apriboti tam tikrų įmonių galimybes, kadangi reikalavimų atitikimas priklauso nuo kitų kriterijų, kurie nėra neutralūs, pvz., investicijos į tam tikrų tipų auštųjų technologijų prekes arba investicijos užsienyje.

3. Mokesčių programos

a) Riboto taikymo gamybos pramonei neindividualus pobūdis

- (67) Rengdama laikinąsias išvadas, Komisija nustatė, kad tam tikri Atleidimo nuo mokesčių ir jų mažinimo kontrolės įstatymo (AMMKI) straipsniai buvo kompensuoti, kadangi, vadovaujantis Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punktu, jie buvo individualūs, nes buvo taikomi tik tam tikroms įmonėms, įskaitant gamybos pramonės įmones. Šie straipsniai yra:
- 7 straipsnis (Specialus sumažinimas ir atleidimas nuo mokesčių sumos mažoms ir vidutinėms gamybos įmonėms ir t. t.),
- 8 straipsnis (Rezervas technologijų plėtotei),
- 9 straipsnis (Mokesčių kreditas technologijų ir darbo jėgos plėtotės išlaidoms),
- (70) KV teigė, kad šie kriterijai yra neutralūs, kadangi visos įmonės turi lygias galimybes pasinaudoti subsidijomis. Pavyzdžiui, teigiama, kad subsidija užsienyje investuojančioms įmonėms nėra individuali, kadangi visos įmonės gali investuoti užsienyje. Tačiau, vadovaujantis šiuo argumentu, tik tekstilės sektoriaus įmonėms skirta subsidija nėra individuali, kadangi visos įmonės „gali“ pradėti gaminti ir tekstilės gaminius. Jeigu vadovaujama SSIP apibrėžtu individualumu, jis turi būti taikomas tada, kai Vyriausybės iš anksto apie tai žinodamos subsidijas teikia taikydamos tokias sąlygas, kurios aiškiai itin riboja įmonių, kurios gali dėl jų kreiptis, skaičių. Skiriant šias subsidijas, tam tikroms įmonėms teikiama pirmenybė kitų įmonių atžvilgiu. Todėl KV kriterijai, pagal kuriuos paskiriami gavėjai, nėra „neutralūs“ ir, kaip paaiškinta toliau, nėra taikomi horizontaliai, kaip to reikalaujama pagal Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punktą. Todėl buvo nustatyta, kad subsidijos pagal šiuos AMMKI straipsnius yra individualios. Išsamesnės priežastys konkrečių schemų atveju yra pateiktos toliau.

b) *Netinkamas procesas*

(71) KV pareiškė, kad į tam tikrų AMMKĮ straipsnių nuostatas neturėtų būti atsižvelgiama rengiant šio nagrinėjimo išvadą, kadangi skundo pateikėjas šiame nagrinėjime nepateikė jokių kaltinimų dėl jų. Kalbama apie šiuos straipsnius:

- 5 straipsnis (Specialusis mokesčių kreditas MVI),
- 7 straipsnis (Specialus sumažinimas ir atleidimas nuo mokesčių sumos mažoms ir vidutinėms gamybos įmonėms ir t. t.),
- 27 straipsnis (Laikinių investicijų mokesčių kreditas).

(72) KV visų pirma teigia, kad:

- i) SSIP 11 straipsnyje (Pagrindinio reglamento 10 straipsnyje) išvardyta informacija, kuri turi būti pateikta skunde, įskaitant subsidijų buvimo įrodymus bei nagrinėjamos subsidijos sumą ir pobūdį;
- ii) SSIP 12 straipsnio 1 dalyje (Pagrindinio reglamento 11 straipsnyje) nurodyta, kad kompensacinių muitų tyrimo suinteresuotiems nariams ir visiems suinteresuotiems asmenims pranešama apie informaciją, kurios reikalauja institucijos;
- iii) SSIP VI priedo 7 pastraipoje (Pagrindinio reglamento 26 straipsnio 3 dalyje) nurodyta, kad, vadovaujantis standartine praktika, suinteresuotoms įmonėms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama lankantis, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių (patikrinimo) apsilankymų metu.

(73) KV teigia, kad šios SSIP nuostatos buvo ignoruojamos įtraukiant programas, dėl kurių nebuvo pateikta kaltinimų, į tyrimą ir kad KV bei kai kurie bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai neturėjo galimybės tinkamai gintis.

(74) Atsakant į KV argumentus, pateikdami skundą pareiškėjai negalėjo žinoti visos informacijos apie tariamas subsidijų programas trečiojoje šalyje. Šiuo atveju pareiškėjas nurodė daug kaltinimų dėl mokesčių subsidijų, suteiktų pagal AMMKĮ. Vėliau tyrimas nustatė kitas mokesčių subsidijas, suteiktas pagal tam tikras AMMKĮ nuostatas, kurios nebuvo konkrečiai nurodytos skunde, bet turėjo itin panašų poveikį kaip ir nurodytos schemos. Atsižvelgiant į šių subsidijų pobūdį ir ypač į tai, kad jos suteikiamos bendru AMMKĮ pagrindu (dėl kurio pareiškėjas įvardijo daugybę

įtarimų dėl subsidijų), daroma išvada, kad Komisija turi teisę jas nagrinėti ir, prireikus, rekomenduoti imtis išlyginamųjų veiksmų.

c) *AMMKĮ 8 straipsnis (Rezervas technologijų plėtotei)*

(75) Be KV argumentų dėl šio straipsnio nuostatų neindividualaus pobūdžio, KV teigė, kad šis straipsnis yra nekompensuotina tyrimų ir taikomosios veiklos subsidija, kaip apibrėžta SSIP 8 straipsnio 2 dalies a punkte (ši SSIP pastraipa pateikta Pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalyje).

(76) Pažymėtina, kad tyrimas dėl tyrimų ir taikomosios veiklos subsidijų negali būti pradėtas, jeigu apie šias subsidijas, atitinkančias SSIP 8 straipsnio 2 dalies a punkto reikalavimus, pranešama PPO vadovaujantis šio Susitarimo 8 straipsnio 3 dalies nuostatomis. Dėl AMMKĮ 8 straipsnio buvo pastebėta, kad Korėja apie šią nuostatą nepranešė PPO, kaip to reikalaujama pagal SSIP 8 straipsnio 3 dalį. Todėl Komisija turėjo teisę pradėti šios AMMKĮ nuostatos tyrimą. Atsakant į KV teiginį, kad ši nuostata yra tinkama ir atitinkamai saugoma nuo išlyginamųjų priemonių, tokių tinkamumą turėjo įrodyti pati KV. Komisija jai suteikė tokią galimybę įrodyti tyrimo pradžioje, tačiau KV to nepadarė. Esant tokioms aplinkybėms, pagal šį straipsnį gaunamai nuolaidai galima įvesti išlyginamąsias priemones.

(77) Kalbant apie KV pareiškimus dėl neindividualaus pobūdžio, ši schema nėra neutrali, kadangi yra daromas skirtumas tarp įprastų ir daug technologijų naudojančių įmonių. Pastarosios gauna didesnes išmokas. Toks skirtumas rodo, kad kriterijai nėra neutralūs ir riboja daugelio įmonių, kurioms tokia technologijų plėtotė nebūtina, galimybes. Dėl šių ir 67–70 konstatuojamosiose dalyse išvardytų priežasčių daroma išvada, kad AMMKĮ 8 straipsnis yra individualus ir tinkamas kompensacijos pagrindas.

d) *AMMKĮ 9 straipsnis (Mokesčių kreditas technologijų ir darbo jėgos plėtotės išlaidoms)*

(78) Be KV bendrojo argumento dėl šio straipsnio nuostatų neindividualaus pobūdžio, KV pareiškė, kad technologijų ir darbo jėgos plėtotės kriterijus yra objektyvus ir neutralus, kaip apibrėžta SSIP 2 straipsnio 1 dalies b punkte. Nustatyta, kad šis kriterijus nėra neutralus, kaip apibrėžta šiame SSIP straipsnyje ar Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punkte. Pagal pastarąjį straipsnį

reikalaujama, kad objektyvūs kriterijai arba sąlygos būtų neutralios, ekonominio pobūdžio ir horizontaliai taikomos. Šio AMMKĮ straipsnio nuostatos nelaikomos horizontaliomis, kadangi akivaizdu, jog tam tikrų pramonės sektorių įmonės yra labiau orientuotos į technologijas nei kitų sektorių įmonės, todėl labiau tikėtina, kad jos pasinaudos šia nuostata. Įtvirtindama šią AMMKĮ nuostatą, KV tam tikrų pramonės sektorių įmonėms suteikė neproporcingas nuolaidas.

- (79) Manoma, kad ši schema yra individuali, kadangi ja gali pasinaudoti tik tam tikros įmonės (žr. 67–70 konstatuojamąsias dalis), ir todėl ji yra kompensuotina. Schema taip pat yra individuali pagal Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punktą ir todėl yra kompensuotina.

e) AMMKĮ 23 straipsnis (*Rezervas investicijų užsienyje nuostoliams*)

- (80) KV atkreipė dėmesį, kad šio straipsnio nuostatos negalioja nuo 1998 m. sausio 1 d. KV taip pat pareiškė, kad šio straipsnio nuostatomis gali pasinaudoti pačios įvairiausios įmonės ir kad užsienio investicijų kriterijus yra objektyvus ir neutralus, kaip apibrėžta SSIP 2 straipsnio 1 dalies b punkte.

- (81) Šios nuostatos esmė yra tokia, kad po dviejų metų atidėjimo laikotarpio įmonės mokesčių bazei atidėti mokesčiai lygiomis dalimis paskirstomi trejų metų laikotarpiui. Atitinkamai, už mokesčius, atidėtus per paskutinius reikalavimų atitikimo metus (1997 m. mokesčiai metai), tyrimo laikotarpiu (nuo 1997 m. balandžio 1 d. iki 1998 m. kovo 31 d.) toliau kaupėsi nuolaidos, kurios ir toliau kaupsis keletą metų įmonėms, kurios pasinaudojo šia mokesčių nuostata.

- (82) Kalbant apie KV argumentą, kad šio straipsnio nuostatomis gali pasinaudoti pačios įvairiausios įmonės, primename, kad savo laikinosiose išvadose Komisija nustatė, kad šio straipsnio nuostatos buvo taikomos tik toms Korėjos įmonėms, kurios investavo užsienyje. Naujos informacijos, kuri tai paneigtų, pateikta nebuvo. Panašiai kaip ir ankstesnio KV argumento, kad apribojimas gamybos pramonei nėra individualumas (žr. 67–70 konstatuojamąsias dalis), atveju, nustatyta, kad AMMKĮ 23 straipsnio nuostatos nuolaidas teikia tik tam tikroms įmonėms. Todėl, vadovaujantis Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punktu, ši nuostata yra individuali ir todėl kompensuotina.

- (83) KV taip pat pareiškė, kad investicijų užsienyje kriterijus yra objektyvus ir neutralus, kaip apibrėžta SSIP 2 straipsnio 1 dalies b punkte. Nustatyta, kad šis kriterijus nėra neutralus, kaip apibrėžta šiame SSIP straipsnyje ar Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punkte. Pagal pastarąjį straipsnį reikalaujama, kad objektyvūs kriterijai arba sąlygos būtų neutralios, ekonominio pobūdžio ir horizontaliai taikomos. Šio AMMKĮ straipsnio nuostatos nelaikomos objektyviomis, kadangi iš anksto žinoma, kad užsienyje neinvestuojančios įmonės negalės gauti atitinkamų nuolaidų. Todėl šis kriterijus nėra nei neutralus, nei horizontaliai taikomas. Įtvirtindama šią AMMKĮ nuostatą, KV nuolaidas suteikė tik ribotam skaičiui įmonių, kurios turi interesų užsienyje.

- (84) Todėl laikoma, kad ši AMMKĮ nuostata yra individuali vadovaujantis Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punktu ir todėl yra kompensuotina.

f) AMMKĮ 25 straipsnis (*Mokesčių kreditas investicijoms į produktyvumo didinimo įrangą*)

- (85) Be KV argumento dėl šio straipsnio nuostatų neindividualaus pobūdžio, KV nurodė, kad šio straipsnio nuostata dėl vietinės įrangos preferencinio traktavimo importuotos įrangos atžvilgiu buvo išbraukta 1996 metų pabaigoje, t. y. dar iki tyrimo laikotarpio. Laikinosiose išvadose Komisija iš tiesų paminėjo, kad 1996 metų pabaigoje buvo išbraukta šio straipsnio nuostata dėl galiojančių skirtingų normų, taikomų importuotai (3 % kreditas) ir vietoje įsigytai (10 % kreditas) įrangai. Tačiau, kadangi įmonės, iki 1996 metų pabaigos pradėjusios investicinius projektus, kurie buvo tęsiami ir po šios dienos, gali pasirinktinai pasinaudoti iki tos dienos galiojusiais tarifais, tyrimo laikotarpiu ir toliau buvo gaunamos nuolaidos.

- (86) Kalbant apie skirtingas tarifas, galiojusius importuotai ir vietoje įsigytai įrangai iki 1996 metų pabaigos, jau buvo nustatyta, kad schema yra individuali vadovaujantis Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies b punktu. Atsakant į bendrąjį argumentą dėl neindividualaus pobūdžio, ši schema yra individuali, kadangi ja gali pasinaudoti tik tam tikros įmonės (žr. 67–70 konstatuojamąsias dalis), ir todėl ji yra kompensuotina. Yra žinoma iš anksto, kad tam tikros įmonės turės daugiau galimybių pasinaudoti produktyvumo gerinimo mokesčiais privalumais vien dėl to, kad jos verčiasi atitinkamos rūšies veikla. Todėl išmokos pagal šią schemą neišvengiamai labiau tiks vieniems sektoriams nei kitiems.

g) AMMKĮ 27 straipsnis (Laikinių investicijų mokesčių kreditas)

- (87) Be KV argumento dėl šio straipsnio nuostatų neindividualaus pobūdžio, KV nurodė, kad nuostata dėl vietinės įrangos preferencinio traktavimo importuotos įrangos atžvilgiu buvo panaikinta 1996 metų pabaigoje. Laikinosiose išvadose Komisija teigė, kad pagal šį straipsnį kaupiama nuolaida turėtų būti kompensuojama, kadangi įmonės gali pasirinktinai taikyti iki 1996 metų pabaigos galiojusius skirtingus tarifus, taikomas importuotiems (3 % kreditas) ir vietoje įsigytiems (10 % kreditas) įrengimams investiciniuose projektuose, kurie buvo pradėti iki tos dienos. Todėl atitinkamai tyrimo laikotarpiu ir toliau buvo gaunamos nuolaidos.
- (88) Laikoma, kad ši schema yra individuali, kadangi ja pasinaudoti gali tik tam tikros įmonės (žr. 67–70 konstatuojamąsias dalis), ir todėl ji yra kompensuotina. Kalbant apie skirtingus tarifus, galiojusius iki 1996 metų pabaigos, schema yra individuali pagal Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies b punktą. Kalbant apie bendrąjį argumentą dėl neindividualaus pobūdžio, kaip ir 25 straipsnio atveju, šia schema gali pasinaudoti tik tos įmonės, kurios investuoja į produktyvumą gerinančią įrangą. Atsižvelgiant į šios sąlygos pobūdį, neišvengiama, kad tam tikros įmonės turės daugiau galimybių ja pasinaudoti nei kitos.

4. Kompensuotinių subsidijų suma

- (89) Atsižvelgiant į galutinę išvadą dėl įvairių schemų, kaip išdėstyta pirmiau, kiekvieno eksportuojančio gamintojo kompensuotinių subsidijų suma yra tokia:

	Paskolos (eksporto)	Paskolos (kitos)	Mokesčiai (eksporto)	Mokesčiai (kiti)	Muitų drobekas	Bendra subsidija
Korea Welding	0,47	0,06	0,34	0,08	0	0,95
Shine Metal Products	1,63	0	0	0	1,09	2,72
Dae Sung Rope Mfg Co., Ltd	0,09	0,15	0,06	0,55	0	0,85
Korea Sangsa Co. Ltd/ Myung Jin Co., Ltd	0,17	0	0,15	0,25	0	0,57
Kowel Special Steel Wire Co.	0,88	0	0	0,03	0	0,91
SeAH Metal Products Co., Ltd	2,31	0,18	0,02	0	0	2,51

- (90) Svertinio vidurkio visos šalies subsidijos skirtumas visiems tirtiems eksportuojantiems gamintojams, kurie atitinka visą nagrinėjamo Korėjos kilmės prekės eksportą į Bendriją, išreikštas kaip CIF kainos Bendrijos pasienyje dalis procentais, yra de minimis lygio, t. y. mažesnis kaip 1 %. Esant tokioms aplinkybėms, vadovaujantis Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 3 dalimi, Korėjos subsidijos skirtumas turi būti laikomas nežymiu.

(E) ŽALA

1. Įžanginė pastaba

- (91) Remiantis pirmiau pateiktomis išvadomis dėl Korėjos, t. y. tuo, kad šios šalies svertinio vidurkio visos šalies subsidijos skirtumas yra mažesnis už de minimis lygį, Korėjos kilmės storos NPV importas nebelaikomas subsidijuotu importu. Todėl priešingai išvadoms, išdėstytiems Laikinajame reglamente, toliau pateiktame žalos įvertinime atsižvelgiama tik į Indijos kilmės importą.

2. Bendrijos pramonė

- (92) Nesant naujų įrodymų arba papildomų pagrįstų argumentų, kuriuos būtų pateikęs kuris nors iš suinteresuotų asmenų, patvirtinami faktai ir išvados, pateiktos Laikinojo reglamento 207 ir 208 konstatuojamosiose dalyse, t. y. skundą pateikę Bendrijos gamintojai, kurių produkcija apima daugiau kaip 65 % visos storos NPV Bendrijos gamybos, sudaro Bendrijos pramonę, kaip nurodyta Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje.

3. Konkurencijos aspektai

- (93) Po paskelbimo pateiktose pastabose Indijos eksportuojantys gamintojai pakartojo savo teiginį, kad visi šiame tyrime Bendrijos pramonės pateikti duomenys yra dirbtinai padidinti dėl vienodo „lydinio priemokos“ sistemos taikymo ir kad todėl neįmanoma atlikti tikslios žalos analizės antisubsidijavimo tyrime. Tačiau, kadangi nė vienas suinteresuotas asmuo nepateikė naujų argumentų ir kadangi buvo priimtas galutinis sprendimas atmesti skundą byloje Nr.IV/E-1/36 930 dėl poliruotų nerūdijančio plieno strypų, kurie priklauso tai pačiai prekių kategorijai kaip ir NPV, patvirtinamos išvados, išdėstytos Laikinojo reglamento 209–216 konstatuojamosiose dalyse.

4. Suvartojimas Bendrijoje

- (94) Po paskelbimo keli suinteresuoti asmenys teigė, kad metodika, kurios buvo laikomasi siekiant nustatyti suvartojimą Bendrijoje, ypač vertinant nebendradarbiaujančių Bendrijos gamintojų pardavimus ir trečiųjų šalių importą, buvo netinkama.
- (95) Šiuo atžvilgiu derėtų priminti, kad išsamūs ir patvirtinti duomenys yra žinomi tik apie Bendrijos pramonę ir atitinkamos šalies bendradarbiaujančius eksportuojančius gamintojus. Todėl laikantis nuoseklios Bendrijos įstaigų praktikos buvo naudojamos Komisijai žinoma informacija, o ypač nepriklausomais statistikos šaltiniais. Nė vienas iš suinteresuotų asmenų nepateikė informacijos, kuri parodytų, kad Bendrijos institucijų taikytas metodas buvo nepagrįstas ir jo nepateisino šios bylos aplinkybės.
- (96) Todėl patvirtinamos išvados, išdėstytos Laikinojo reglamento 217 ir 218 konstatuojamosiose dalyse.

5. Importo apimtis ir subsidijuoto importo rinkos dalys

- (97) Indijos kilmės importo raida buvo tokia: 1994 m. – 952 t, 1995 m. – 4 513 t, 1996 m. – 6 951 t, 1997 m. – 8 719 t ir 9 166 t tyrimo laikotarpiu. Taigi importas palaipsniui didėjo ir nagrinėjamu laikotarpiu ypač išaugo, t. y. maždaug 850 %.
- (98) Indijos kilmės subsidijuoto importo rinkos dalis nuolat augo nuo 1,4 % 1994 m. iki 5,6 % 1995 m., nuo 9,9 % 1996 m. iki 11,1 % 1997. Augimas tyrimo laikotarpiu išliko stabilus ir buvo 11,1 %.

6. Subsidijuoto importo kainos

a) Kainų raida

- (99) Nuo 1994 iki 1995 metų vidutinės Indijos kilmės importuotų prekių kilogramo pardavimo kainos (ekiu) padidėjo - nuo 1,88 iki 2,44,- tačiau nuo 1995 m. palaipsniui mažėjo (1996 m. – 2,32, 1997 m. – 2,10 ir 2,05 – tyrimo laikotarpiu).

b) Kainų sumažinimas

- (100) Kalbant apie metodiką, kuri buvo taikoma siekiant apskaičiuoti kainų sumažinimo skirtumus, kai kurie suinteresuoti asmenys ginčijo Komisijos laikinuoju etapu taikytą metodiką. Jie teigė, kad šie skirtumai buvo per dideli, kadangi bet kuri neigiama suma, kuria eksportuojančio gamintojo kainos sumažino Bendrijos pramonės kainas, nebuvo balansuojama teigiamomis sumomis.
- (101) Reikėtų pastebėti, kad Laikinojo reglamento 226 ir 227 konstatuojamosiose dalyse apibūdintoje metodikoje, skirtoje kainų sumažinimo skirtumams apskaičiuoti, kiekvieno modelio atveju buvo lyginamos subsidijuoto importo svertinio vidurkio grynosios pardavimų kainos ir vidutinės grynosios pardavimų kainos pagal kiekvieną Bendrijos pramonės modelį Bendrijos rinkoje. Todėl ši metodika leido kiekvieno konkretaus sandorio atveju atsižvelgti į sumą, kuria vieno modelio eksportuojančių gamintojų kainos viršijo Bendrijos pramonės kainą.
- (102) Todėl patvirtinamos išvados dėl bendrosios taikytos metodikos, išdėstytos Laikinojo reglamento 226–227 konstatuojamosiose dalyse.
- (103) Nesant papildomų pastabų, patvirtinami Indijos kilmės importo faktinių kainų sumažinimo skirtumai, nurodyti Laikinojo reglamento 228 konstatuojamojoje dalyje.

7. Bendrijos pramonės padėtis

- (104) Kadangi nė vienas iš suinteresuotų asmenų nepateikė argumentų dėl laikinųjų išvadų apie ekonominius rodiklius, susijusius su Bendrijos pramonės padėtimi, patvirtinamos išvados, išdėstytos Laikinojo reglamento 229–238 konstatuojamosiose dalyse.
- (105) Kai kurie suinteresuoti asmenys teigė, kad Bendrijos pramonės ekonominiai rodikliai neleidžia daryti išvados, kad šiai pramonei buvo padaryta žymi žala. Jie teigė, kad nagrinėjamu laikotarpiu Bendrijos pramonės padėtis išliko gana stabili ir net rodė pagerėjimo ženklų gamybos, pardavimų apimtys ir investicijų atžvilgiu. Pelningumo mažėjimo tendenciją būtų galima paaiškinti Bendrijos pramonės sprendimu sutelkti dėmesį į prekes, kurių gamybos sąnaudos yra didesnės.

- (106) Kaip išdėstyta Laikinojo reglamento 237 ir 238 konstatuojamosiose dalyse, primenama, kad išvada dėl žymios žalos Bendrijos pramonei buvo pagrįsta tuo, kad Bendrijos pramonė, susidūrusi su subsidijuotu importu, negalėjo sekti rinkos augimo tendencija, taip ir neatgavo savo padėties rinkoje ir sugebėjo išlaikyti savo pardavimų apimtį stabilia tik aukodama pelningumą, kuris dėl mažesnių pardavimo kainų itin sumažėjo. Iš tiesų nuo 1994 metų iki tyrimo laikotarpio Bendrijos pramonės pardavimų apimtis padidėjo tik 5 %, o Bendrijos rinka per tą patį laikotarpį išaugo 20 %. Be to, nedidelis gamybos ir investicijų padidėjimas buvo tik dėl to, kad Bendrijos pramonė stengėsi išlaikyti savo rinkos dalį. Todėl jos pelningumo mažėjimo tendencija nėra susijusi vien tik su tuo, kad Bendrijos pramonė taip pat pradėjo gaminti modelius, kurių atžvilgiu buvo mažiau konkurencijos dėl subsidijuoto importo.
- (107) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, daroma išvada, kad Bendrijos pramonė patiria žymią žalą, kaip išdėstyta Laikinojo reglamento 237 ir 238 konstatuojamosiose dalyse.
- (111) Nuo 1997 metų rinkos augimo tendencija įtakojo nuolaidų kaupimą subsidijuotam importui. Bendrijos pramonės pardavimų apimtis nedidėjo kartu su rinkos augimo tendencija, o pardavimo kainos net nepasiekė savo ankstesnio lygio. Priešingai, Bendrijos pramonė patyrė kainų spaudimą ir didelį kainų mažėjimą, ką rodo nustatytas kainų sumažinimas. Šią padėtį atspindi sumažėjęs pelningumas ir darbo vietų sumažėjimas.
- (112) Susidūrusi su Indijos kilmės importu žemomis kainomis, Bendrijos pramonė galėjo arba išlaikyti savo kainas ir rizikuoti prarasti pardavimų apimtį, arba derintis prie mažų subsidijuoto importo kainų, nepriklausomai nuo jų poveikio pelningumui. Abi strategijos tiesiogiai (mažesnės kainos) arba netiesiogiai (dėl didesnių kainų sumažėjo pardavimų apimtis, o dėl to padidėjo vienos tonos gamybos sąnaudos) neigiamai paveikė pelningumą. Nuo 1996 metų visi Bendrijos gamintojai ypač sumažino savo pardavimo kainas, kas vėlgi neigiamai paveikė jų pelningumą, nors jie stengėsi dėmesį sutelkti į tam tikras rinkos nišas, kad išvengtų didesnio subsidijuoto importo poveikio. Tai aiškiai parodo rinkos jautrumą kainoms ir svarbų kainų sumažinimo, kurį naudojo Indijos eksportuojantys gamintojai, poveikį.

(F) PRIEŽASTINIS RYŠYS

- (108) Vadovaudamosi Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 ir 7 dalimis, Komisijos tarnybos išnagrinėjo, ar Indijos kilmės importas padarė žymią žalą. Buvo išnagrinėtas ne tik subsidijuotas importas, bet ir kiti žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu galėjo daryti žalą Bendrijos pramonei, siekiant užtikrinti, kad galima šių veiksnių padaryta žala nėra priskiriama subsidijuotam importui.
- a) *Subsidijuoto importo poveikis*
- (109) Nuo 1994 metų iki tyrimo laikotarpio nustatytas itin didelis subsidijuoto importo pardavimų apimties (maždaug 850 %) ir rinkos dalių (nuo 1,4 iki 11,1 %) padidėjimas bei itin didelis kainų sumažinimas sutapo su Bendrijos pramonės padėties pablogėjimu, jai prarandant dalį rinkos, mažinant kainas bei gaunant mažesni pelną.
- (110) 1996 metais nuolatinis subsidijuoto importo didėjimas darė neigiamos įtakos Bendrijos pramonei bendrai prastėjant rinkos sąlygoms po stipraus augimo 1995 metais. Iš tiesų, tais metais itin padaugėjo būtent Indijos kilmės subsidijuoto importo.
- b) *Kitų veiksnių poveikis*
- (113) Vadovaudamosi Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalimi, Komisijos tarnybos išnagrinėjo, ar kiti faktoriai, išskyrus subsidijuotą importą iš Indijos, galėjo neigiamai paveikti Bendrijos pramonės padėtį, ypač atsižvelgdamos į kitų tyrime nebendradarbiaujančių Bendrijos gamintojų vaidmenį ir į importą iš kitų trečiųjų šalių.
- i) *Kiti Bendrijos gamintojai*
- (114) Patvirtinus Laikinąjį reglamentą, kai kurie suinteresuoti asmenys suabejojo, ar Bendrijos pramonės patirtą žalą sukėlė subsidijuotas importas. Visų pirma buvo teigiama, kad žalą sukėlė kiti veiksniai, ypač kiti Bendrijos gamintojai. Buvo teigiama, kad, atsižvelgiant į Bendrijos gamintojų ribotą bendradarbiavimą, nebendradarbiaujančių Bendrijos gamintojų pardavimų poveikio įvertinimas nebuvo visiškai patikimas.

- (115) Reikėtų priminti, kad išsamūs ir patvirtinti duomenys yra žinomi tik apie Bendrijos pramonę. Atsižvelgiant į itin gerą Bendrijos pramonės bendradarbiavimą, užtikrinantį pavyzdines išvadas, skaidrumą ir NPV rinkos jautrumą kainoms Bendrijoje, pagrįstai daroma išvada, kad kiti Bendrijos gamintojai laikėsi tendencijos, panašios į Bendrijos pramonės tendenciją, visų pirma dėl kainų. Be to, nė vienas suinteresuotas asmuo nepateikė tokios informacijos, kuri rodytų, kad nebendradarbiaujantys gamintojai veikė labiau teigiamoje aplinkoje.

ii) Importas iš trečiųjų šalių

- (116) Importo iš trečiųjų šalių rinkos dalis yra tokia:

	1994	1995	1996	1997	(% apimties) TL
Korėja	0,4	0,6	1,0	1,1	1,5
Šveicarija	6,6	6,3	5,5	6,7	6,9
Kitos šalys	1,4	2,8	2,5	1,7	2,2
Kitas importas, viso	8,4	9,7	9,0	9,6	10,6

- (117) Nuo 1994 metų iki tyrimo laikotarpio trečiųjų šalių kilmės storos NPV importo rinkos dalis padidėjo tik 2,2 procentiniais punktais, tuo tarpu per tą patį laikotarpį Indijos kilmės subsidijuoto importo padaugėjo 9,7 procentiniais punktais. Kalbant apie kainas, tyrimo eigoje nebuvo nustatyta, kad Bendrijos pramonės pardavimo kainas mažintų importo iš trečiųjų šalių kainos.

sumažėjimas, vartojimo modelių pasikeitimas, technologijų raida ir Bendrijos pramonės eksporto veikla bei produktyvumas, galėjo prisidėti prie Bendrijos pramonės patirtos žalos. Todėl patvirtinamos Laikinojo reglamento 247–250 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados.

Korėja

- (118) Atliekant šį tyrimą buvo nagrinėjamas Korėjos kilmės importas ir buvo padaryta išvada, kad svertinio vidurkio visos šalies subsidijos skirtumas yra mažesnis už de minimis lygį. Remiantis šio importo raida, nurodyta pirmiau, daroma išvada, kad jų didėjimo tendencija ne tokia ryški kaip Indijos kilmės importo, tačiau vis tiek nėra nežymi.

- (119) Remiantis pirmiau nurodytais rezultatais daroma išvada, kad importas iš trečiųjų šalių galėjo prisidėti prie Bendrijos pramonės patirtos žalos, tačiau vien to nepakako paneigti priešastinį ryšį, nustatytą tarp subsidijuoto importo iš Indijos ir Bendrijos pramonės patirtos žymios žalos, ypač atsižvelgiant į šių trečiųjų šalių rinkos dalies raidą nagrinėjamu laikotarpiu.

iii) Kita

- (120) Nė vienas suinteresuotas asmuo nepateikė naujų argumentų dėl to, ar kiti veiksniai, visų pirma paklausos

c. Išvada dėl priešastinio ryšio

- (121) Taigi, nors kiti veiksniai, išskyrus Indijos kilmės subsidijuotą importą, ir galėjo prisidėti prie Bendrijos pramonės patirtos žalos, jų nepakako priešastinio ryšio tarp Indijos kilmės subsidijuoto importo ir dėl to Bendrijos pramonės patirtos žymios žalos paneigimui.

- (122) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, daroma išvada, kad šis Indijos kilmės subsidijuotas importas padarė esminės žalos Bendrijos pramonei.

(G) BENDRIJOS INTERESAS

- (123) Patvirtinus Laikinąjį reglamentą, vartotojai pateikė pastabas dėl galimo muitų poveikio.

- (124) Kalbant apie Bendrijos pramonę ir kitus Bendrijos gamintojus, negavus papildomų pareiškimų dėl muitų įtakos jų padėčiai, patvirtinama išvada, kad priemonių įvedimas leis Bendrijos pramonei vėl pradėti dirbti gaunant pakankamai pelno, išlaikyti ir toliau plėtoti veiklą Bendrijoje, užtikrinant darbo vietas ir investicijas.

- (125) Negavus atsiliepiamų iš nesusijusių importuotojų ir tiekėjų, patvirtinamos Laikinojo reglamento 257–261 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados.
- (126) Kalbant apie vartotojus, kai kurios įmonės teigė, kad priemonių įvedimas turėtų tiesioginį poveikį jų ekonominei padėčiai, kadangi dėl to padidėtų jų žaliavų kaina. Tačiau jos taip pat teigė, kad žaliavas galėtų įsigyti iš kitų šalių. Be to, atsižvelgiant į bendrą mažą muitų dydį, kainų padidinimo poveikis būtų ribotas.
- (127) Kiti vartotojai vadovavosi Bendrijos pramonės prekių kokybe ir patikimumu bei teigė, kad priemonių įvedimas nepaveiks jų padėties.
- (128) Todėl patvirtinamos Laikinojo reglamento 252–268 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados, kad nėra jokių svarių priežasčių neįvesti kompensacinių muitų.

(H) GALUTINĖ VEIKSMŲ EIGA

1. Korėja

- (129) Atsižvelgiant į pirmiau pateiktas išvadas, kad Korėjos kilmės svertinio vidurkio visos šalies subsidijos skirtumas yra de minimis, šis nagrinėjimas turėtų būti nutrauktas vadovaujantis Pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalimi.

2. Indija

- (130) Remiantis pirmiau pateiktomis išvadomis, padarytomis dėl subsidijų, žalos, priežastinio ryšio ir Bendrijos intereso, buvo svarstoma, kokio pavidalo ir dydžio išlyginamųjų priemonių reikėtų imtis, kad būtų pašalintas prekybą iškreipiantis žalingas subsidijų poveikis ir atstatytos veiksmingos konkurencijos sąlygos Bendrijos storos NPV rinkoje.
- (131) Atitinkamai, kaip numatyta Laikinojo reglamento 271 konstatuojamojoje dalyje, nežalingas kainų dydis buvo apskaičiuotas padengiant Bendrijos pramonės gamybos išlaidas ir leidžiant gauti pagrįstą pardavimo pelną.
- (132) Palyginus nežalingų kainų dydžius ir gamintojų eksporto kainą, buvo nustatytas žalos skirtumas, kuris, išskyrus vieną eksportuojantį gamintoją, visais atvejais buvo lygus arba didesnis už subsidijų sumas, nustatytas bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams.

- (133) Vadovaujantis Pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalimi, maito tarifas turėtų atitikti subsidijos sumą, nebent žalos skirtumas yra mažesnis. Taip buvo gautos toliau nurodyti muitų tarifai bendradarbiaujantiems Indijos eksportuojantiems gamintojams:

Įmonė	Siūlomas kompensacinis maitas, %
Bhansali Bright Bars Pvt Ltd	18,5
Devidayal Ltd, Mumbajus	18,4
Indore Wire Ltd, Indora	19,3
Isibars/Isinox Ltd, Mumbajus	13,2
Kei Industries Ltd, Delis	0
Macro Bars and Wires Pvt Ltd, Mumbajus	25,4
Mukand Ltd, Mumbajus	13,2
Raajratna Metal Industries Ltd, Mumbajus	28,6
Triveni Shinton, Mumbajus	0
Venus Wire Indora	35,4

- (134) Siekiant išvengti nenoro bendradarbiauti skatinimo, buvo laikoma tikslinga nebendradarbiaujančioms įmonėms nustatyti toki maito tarifą, kuris būtų lygus didžiausiam bendradarbiaujančioms įmonėms pagal atskirą subsidijų programą nustatytam lygiui, t. y. nebendradarbiaujančioms įmonėms Indijoje nustatomas 48,8 % maito tarifas.

- (135) Atskiri maito tarifai, nurodyti šiame reglamente, buvo nustatyti remiantis šio antisubsidijavimo tyrimo išvadomis, todėl jie atspindi padėtį, nustatytą tyrimo metu. Todėl šie maito tarifai taikomi tik prekių, kurių kilmės šalis yra nagrinėjama šalis ir kuriuos pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys, importui. Importuotos prekės, kurias pagamino bet kuri kita įmonė, konkrečiai nenurodyta šio reglamento vykdomojoje dalyje, įskaitant susijusius subjektus, negali pasinaudoti šiais tarifais ir joms taikomas likęs maito tarifas.

- (136) Bet kuris reikalavimas taikyti šiuos atskirus maito tarifus (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui) turėtų būti nedelsiant adresuojamas Komisijai su visa reikiama informacija, visų pirma apie pasikeitimus įmonės veikloje, susijusius su gamyba, vidinius pardavimus ir pardavimus eksportui, susijusius su tuo pavadinimo pasikeitimu.

(j) LAIKINOJO MUITO SURINKIMAS

(137) Atsižvelgiant į kompensuotinių subsidijų sumą, nustatytą eksportuojantiems gamintojams, esantiems Indijoje, ir atsižvelgiant į Bendrijos pramonei padarytos žalos dydį, daroma išvada, kad būtina galutinai surinkti sumas, užtikrintas laikiniais kompensaciniais muitais Indijos kilmės importui pagal Reglamentą (EB) Nr. 618/1999 iki įvedamų galutinių muitų tarifų lygio, nebent laikinųjų muitų tarifai yra mažesni, o tokiu atveju taikomi pastarieji tarifai.

(138) Sumos, užtikrintos laikiniais kompensaciniais muitais Korėjos kilmės importui, turėtų būti grąžintos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Nerūdijančio plieno vielos, kurios skersmuo 1 mm arba didesnis, kurios sudėtyje esantis nikelis sudaro ne mažiau kaip 2,5 % masės, išskyrus tą, kurios sudėtyje esantis nikelis sudaro ne mažiau kaip 28 %, bet ne daugiau kaip 31 % masės, o chromas – ne mažiau kaip 20 %, bet ne daugiau kaip 22 % masės, kuri klasifikuojama KN kodu ex 7223 00 19 (TARIC kodas 7223 00 19 90) ir kurios kilmės šalis yra Indija, importui įvedamas galutinis kompensacinis muitas.

2. Galutinio kompensacinio muto, taikomo grynai laisvai Bendrijos pasienyje kainai, tarifas yra:

Įmonė	Muito tarifas (%)	Papildomas Taric kodas
– Bhansali Bright Bars Pvt Ltd, C-8/3, T.T.C. Industrial Area, Village – Pawne Opposite P.I.L., Thane – Belapur Road, Navi Mumbajus 400 705, Indija	18,5	A009
– Devidayal Industries Ltd, Gupta Mills Estate, Reay Road, Mumbajus 400 010, Indija	18,4	A010
– Indore Wire Company Ltd, Near Fort, Indora 452 006(M.P.), Indija	19,3	A004
– Isinox Steels Ltd Indiasteel Complex, Railway Gate No 4, Antop Hill, Wadala, Mumbajus 400 037, Indija	13,2	A002
– Isibars Ltd Indiasteel Complex, Railway Gate No 4, Antop Hill, Wadala, Mumbajus 400 037, Indija	13,2	A011
– Mukand Ltd, L.B.S. Marg, Kurla, Mumbajus 400 070, Indija	13,2	A003
– Raajratna Metal Industries Ltd, 909, Sakar - III, Nr Income Tax, Ahmedabad 380 014, Gujaratas, Indija	28,6	A005
– Venus Wire Industries Ltd, Block No 19, Raghuvanshi Mill Compound, Senapati Bapat Marg, Lower Parel, Mumbai 400 013, Indija	35,4	A006
– Macro Bars and Wires Pvt. Ltd, 702 Bombay Market Building Taredo Road, Mumbai 400 032, Indija	25,4	A008
– Kei Industries Ltd, D-90, Okhla Industrial Area Phase-1, New Delhi, Indija	0	A020
– Triveni Shinton International Ltd., Kanti Mansion, 6 Murai Mohalla Indora, 400 001, (M.P.), Indija	0	A012
– Visos kitos įmonės	48,8	A999

3. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios nuostatos dėl muitų mokesčių.

4. Atskiri maito tarifai (priešingai kitoms įmonėms taikomiems visos šalies maitams), nurodyti šiame reglamente, taikomi tik prekių, kurias pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys ir kurių kilmės šalis yra nagrinėjama šalis, importui. Importuotos prekės, kurias pagamino bet kuri kita įmonė, konkrečiu pavadinimu nenurodyta šio reglamento vykdomojoje dalyje, negali pasinaudoti šiais tarifais.

Bet kuris reikalavimas taikyti šiuos atskirus maito tarifus (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui) turėtų būti nedelsiant adresuojamas Komisijai su visa reikiama informacija, visų pirma apie pasikeitimus įmonės veikloje dėl keičiamo pavadinimo, susijusius su gamyba, vidaus ir eksporto pardavimais. Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, atitinkamai iš dalies pakeis reglamentą, atnaujindama sąrašą įmonių, kurioms taikomi atskiri maito tarifai.

2 straipsnis

1. Sumos, užtikrintos laikiniais kompensaciniais maitais Indijos kilmės importui, įvestais Reglamentu (EB) Nr. 618/1999, surenkamos taikant galutinai įvestą maitų tarifą. Gautos sumos, kurios viršija galutinį kompensacinių maitų tarifą, grąžinamos.

2. 1 straipsnio 4 dalies nuostatos taikomos ir galutiniam sumų, užtikrintų laikiniais kompensaciniais maitais, surinkimui.

3 straipsnis

Nagrinėjimas dėl Korėjos kilmės nerūdijančio plieno vielos, kurios skersmuo 1 mm arba didesnis, importo nutraukiamas. Sumos, laikinai užtikrintos laikiniais kompensaciniais maitais Korėjos kilmės importui pagal Reglamentą (EB) Nr. 618/1999, grąžinamos.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1999 m. liepos 12 d.

Tarybos vardu
Tarybos pirmininkas
S. NIINISTÖ